

Nota informativa

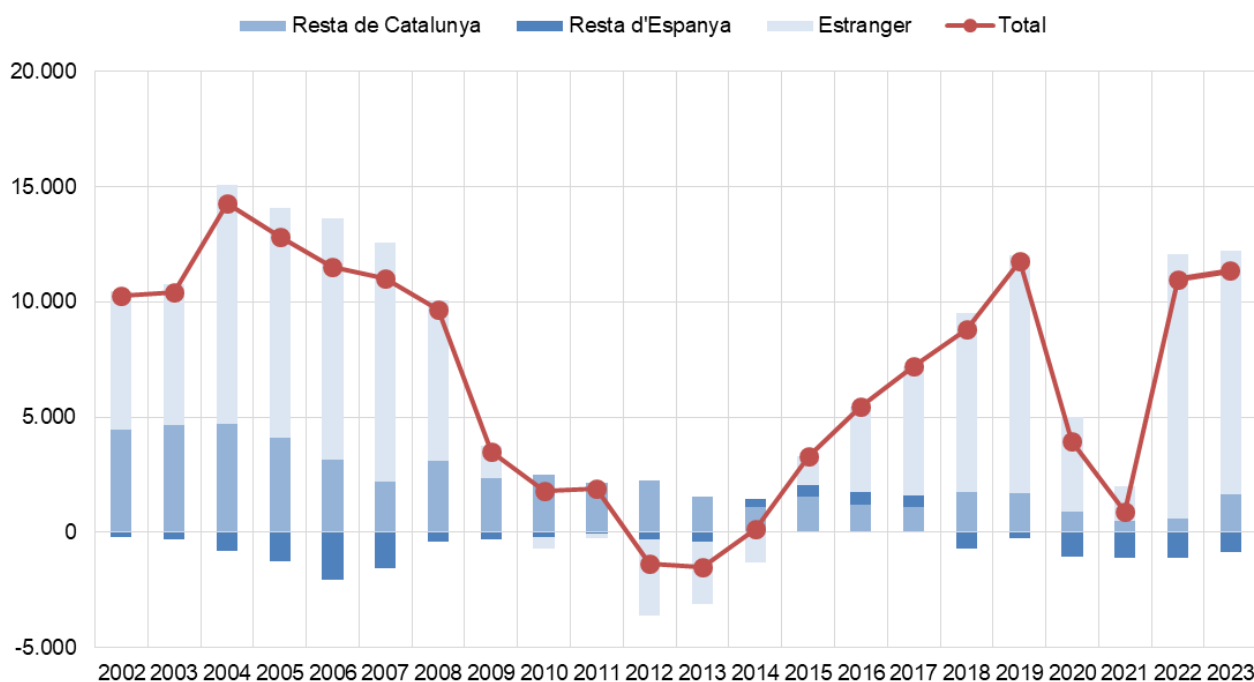
Maig 2025

Data de publicació: 2 de juny de 2025

El saldo migratori del Vallès Occidental va ser de 11.365 persones l'any 2023, un dels més elevats de la sèrie històrica comarcal

El saldo migratori del Vallès Occidental va ser de 11.365 persones l'any 2023, un 3,4% superior al que es va registrar l'any anterior i un dels més elevats de la sèrie històrica, després d'assolir el màxim a l'any 2004 (+14.278) durant el boom migratori que va experimentar el país a principis de segle. Segons les últimes dades de l'estadística *Moviments Migratoris* de l'Idescat, els fluxos procedents de l'estranger van ser el principal component de creixement demogràfic a la comarca, amb un balanç positiu de 10.574 persones (21.871 entrades i 11.297 sortides) juntament amb els moviments amb la resta de Catalunya, amb 1.662 persones (17.846 entrades i 16.184 sortides).¹ En canvi, les migracions amb la resta d'Espanya van registrar un saldo negatiu de 871 persones (4.840 entrades i 5.711 sortides), de tal manera que, per sisè any consecutiu, els intercanvis de població de la comarca amb la resta de l'estat presenten signe negatiu. Per últim, durant l'any 2023 es van produir 12.346 canvis de residència entre municipis de la comarca, un 3,5% menys que l'any anterior, fet que apunta a una tendència de desacceleració dels fluxos intracomarcals.

Gràfic 1. Evolució del saldo migratori per components. Vallès Occidental. 2002-2023

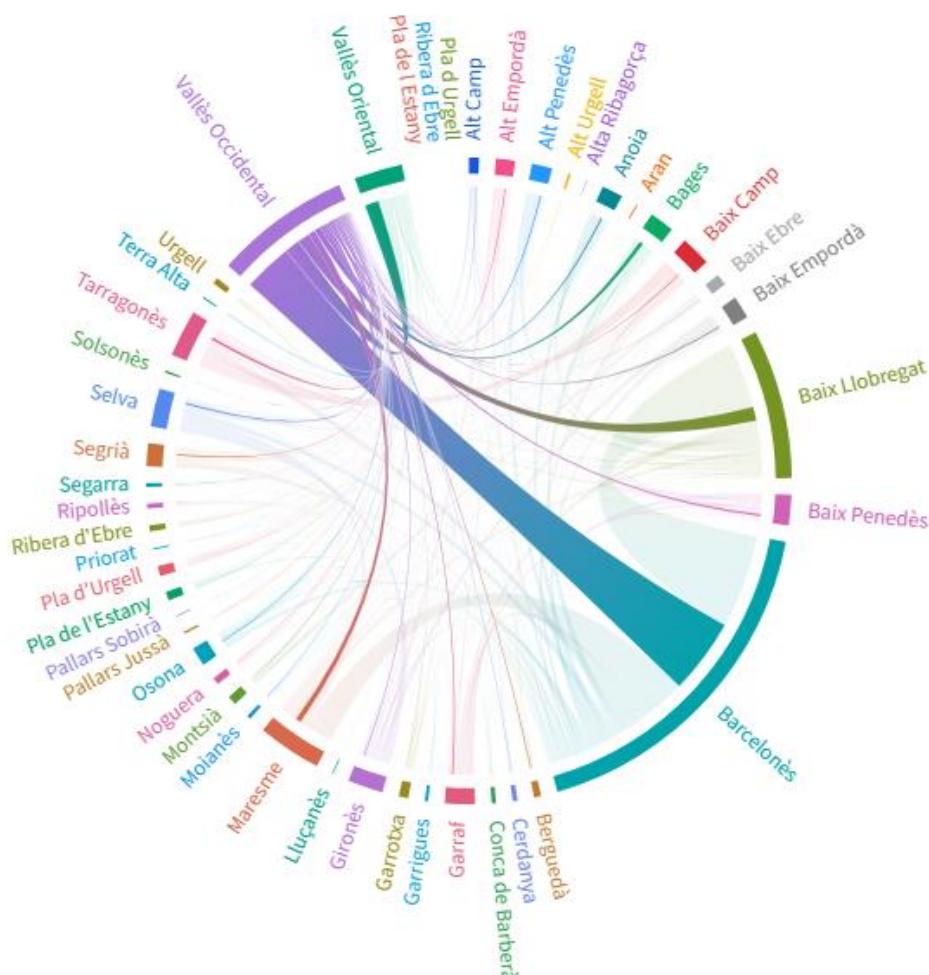
Font: elaboració pròpia a partir d'Idescat.

¹ L'estadística *Moviments migratoris* s'elabora a partir de l'explotació de les dades sobre altes i baixes per canvis de residència registrades als padrons municipals, amb data de variació de l'any de referència. A partir de l'any 2021 la font primària és l'*Estadística de migracions i canvis de residència* de l'INE, mentre que del 1998 al 2020 la font era l'*Estadística de variacions residencials* de l'INE. Els saldos migratoris i els fluxos dins de Catalunya i amb la resta d'Espanya són comparables amb la sèrie anterior, però els fluxos de les migracions exteriors són més elevats amb la nova font.

L' indicador de la taxa de migració neta, que posa en relació el saldo migratori amb la població, va ser de 11,9 moviments migratoris per cada mil habitants l'any 2023, valor lleugerament superior al de l'any passat (11,6 per mil), tot i que se situa per sota de la mitjana catalana (15,3 per mil) i de comarques de l'entorn com el Bages (14,7), l'Anoia (14,4), Osona (14,1), Maresme (13,5) i el Vallès Oriental (12,4). En l'àmbit català, les comarques que van assolir una major intensitat migratòria van ser el Baix Penedès (24,3), l'Alt Urgell (22,3), el Montsià (20,5), la Garrotxa (19,6) i el Barcelonès (18,9). Cal apuntar que, en el cas del Barcelonès, el saldo migratori positiu es resultat exclusivament de les migracions procedents de l'exterior ja que presenta xifres negatives en els intercanvis de població amb altres municipis de Catalunya i d'Espanya.

En relació amb els moviments intercomarcals, el saldo al Vallès Occidental va ser de signe positiu l'any 2023 (+1.662), com es va avançar. No obstant això, el detall dels fluxos migratoris indiquen que el balanç va ser negatiu amb la majoria de comarques catalanes (33 de 42) i positiu o zero amb nou (Gràfic 2). En efecte, la nostra comarca perd població en els intercanvis amb altres territoris, destacant el Bages (-315), el Vallès Oriental (-163), el Maresme (-159) i el Baix Penedès (-153). Ara bé, aquest balanç desfavorable és compensat globalment per les entrades procedents del Barcelonès (+3.410) i, en menor mesura, del Baix Llobregat (+206).

Gràfic 2. Fluxos de migració entre comarques. Catalunya. 2023

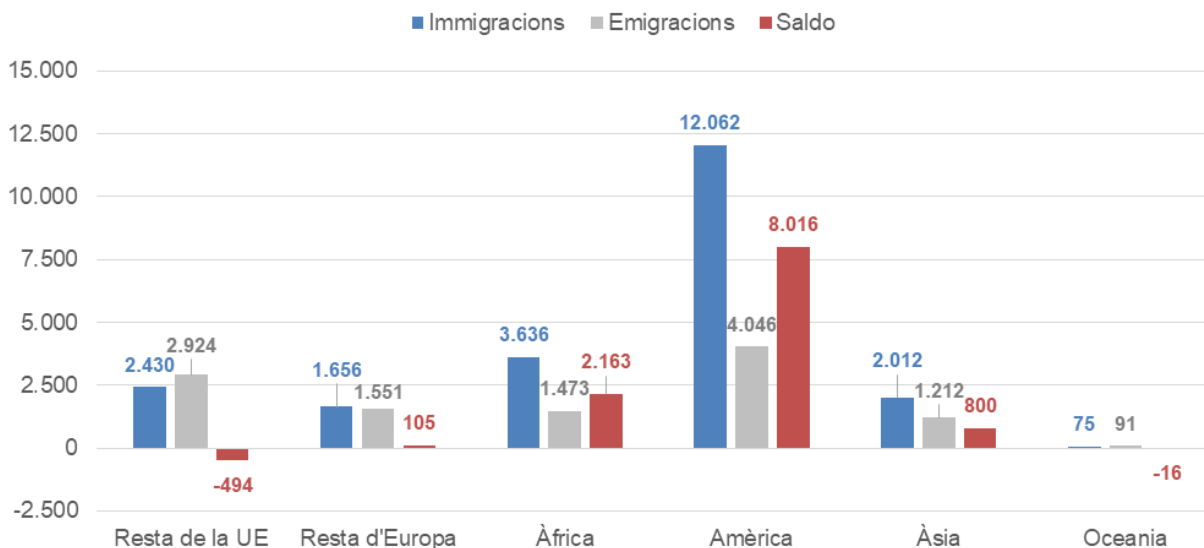

Font: elaboració pròpia a partir d'Idescat.

Nota: Cada segment és una comarca, les quals es troben connectades per línies. Les línies indiquen el moviment i el seu gruix és proporcional al volum de migració, sent la línia més ampla la comarca d'origen i la més estreta la de destinació. Només es representen el fluxos amb més de 10 persones. Clicant sobre la imatge s'accedeix a la versió interactiva del gràfic.

Pel que fa a les migracions externes (Gràfic 3), la comarca va registrar 21.871 entrades procedents d'altres països, la major part dels quals (el 55,2%) van ser del continent americà i una proporció inferior de l'Àfrica (16,6%), altres països de la Unió Europea (11,1%), l'Àsia (9,2%) i la resta d'Europa (7,6%). Quant a les sortides cap a altres països, les principals destinacions varen ser el continent americà (35,8%), la resta de països de la Unió Europea (25,9%) i la resta d'Europa (13,7%), l'Àfrica (13,0%) i l'Àsia (10,7%). Tenint en compte el balanç entre entrades i sortides, la majoria de les àrees presenten saldos positius, tret dels països comunitaris i l'Oceania, destacant el continent americà (+8.016) i, a més distància, l'Àfrica (+2.163).

Gràfic 3. Immigracions, emigracions i saldo migratori amb l'estranger. Vallès Occidental. 2023

Font: elaboració pròpia a partir d'Idescat.

Unes migracions amb equilibri de gènere i predomini de persones joves, amb protagonisme de població amb nacionalitat estrangera

A banda de l'origen i destinació dels fluxos, l'estadística *Moviments Migratoris* permet conèixer les característiques demogràfiques bàsiques dels seus protagonistes, com ara el sexe, l'edat, la nacionalitat o el lloc de naixement. Com reflecteix la Taula 1, la composició per sexe mostra un cert equilibri, tot i que la proporció d'homes és lleugerament superior a la de dones, tant en els fluxos d'entrada (50,8%) com de sortida (52%). En ambdós casos el saldo migratori és positiu. Per edat, els moviments migratoris els protagonitzen majoritàriament població en edat activa, principalment joves, entre 15 i 29 anys (27,3%) i 30 i 44 anys (31,9%). En totes les franges, el saldo migratori també és positiu. Per últim, destaca el protagonisme de la població amb nacionalitat estrangera, representant sis de cada deu moviments.

Taula 1. Moviments migratoris per sexe, edat, nacionalitat i lloc de naixement. Vallès Occidental. 2023.

	Immigracions		Emigracions		Saldo migratori
	n	%	n	%	n
Sexe					
Homes	22.627	50,8	17.248	52,0	5.379
Dones	21.930	49,2	15.944	48,0	5.986
Edat					
De 0 a 14 anys	5.917	13,3	3.664	11,0	2.253
De 15 a 29 anys	13.439	30,2	9.061	27,3	4.378
De 30 a 34 anys	5.808	13,0	4.216	12,7	1.592
De 35 a 44 anys	8.467	19,0	6.359	19,2	2.108
De 45 a 59 anys	6.861	15,4	6.056	18,2	805
De 60 anys i més	4.065	9,1	3.836	11,6	229
Nacionalitat					
Espanyola	18.126	40,7	18.855	56,8	-729
Estrangera	26.431	59,3	14.337	43,2	12.094
Lloc de naixement					
Catalunya	11.597	26,0	13.072	39,4	-1.475
Resta d'Espanya	3.247	7,3	3.165	9,5	82
Estranger	29.713	66,7	16.955	51,1	12.758
Total	44.557	100	33.192	100	11.365

Font: elaboració pròpia, a partir d'Idescat.

Dinou municipis del Vallès Occidental van registrar saldos migratoris positius, principalment per la contribució de les migracions procedents de l'estranger

En l'àmbit de la comarca, pràcticament tot els municipis van ser receptors de migració neta durant l'any 2023. En canvi, cinc municipis van registrar un saldo migratori negatiu, dels quals quatre són petits, amb menys de 10.000 habitants (Gallifa, Matadepera, Rellinars, i Ullastrell) i un és gran, amb més de 20.000 habitants (Sant Quirze del Vallès). Entre el que presenten saldos positius, destaquen les capitals de comarca, Sabadell (+3.826) i Terrassa (+3.047), juntament amb Rubí (+1.496) i Sant Cugat del Vallès (+892). En termes relatius, la taxa de migració va ser molt elevada a Sant Llorenç Savall (27,4 moviments per cada 1.000 habitants) i Palau-solità i Plegamans (23,7). També destaquen, amb un valor elevat (superior a la mitjana comarcal), Rubí (18,5), Sabadell (17,4), Terrassa (13,4) i Vacarisses (12,3).

Taula 2. Saldo migratori per components i taxa de migració neta per municipis. Vallès Occidental. 2023

Municipi	Mateixa comarca	Resta de la província	Resta de Catalunya	Resta d'Espanya	Total internes	Total Estranger	Total	TMN
Badia del Vallès	9	35	-13	-17	14	90	104	7,9
Barberà del Vallès	-102	222	-29	-35	56	260	316	9,4
Castellar del Vallès	89	18	-13	-9	85	130	215	8,5
Castellbisbal	7	63	-19	-30	21	119	140	10,9
Cerdanyola del Vallès	-138	-56	-50	-38	-282	514	232	4,0
Gallifa	-4	-11	-1	2	-14	1	-13	-72,0
Matadepera	-32	-12	-19	-2	-65	32	-33	-3,3
Montcada i Reixac	-134	260	-59	-29	38	189	227	6,1
Palau-solità i Plegamans	101	146	-11	-18	218	144	362	23,7
Polinyà	-14	48	-3	-22	9	58	67	7,9
Rellinars	0	1	-10	4	-5	3	-2	-2,2
Ripolllet	-238	63	-15	-79	-269	504	235	6,0
Rubí	60	217	-96	-88	93	1.403	1.496	18,5
Sabadell	395	675	-96	-19	955	2.871	3.826	17,4
Sant Cugat del Vallès	-626	292	-124	-199	-657	1.549	892	9,1
Sant Llorenç Savall	54	10	-6	-7	51	19	70	27,4
Sant Quirze del Vallès	4	39	-28	-65	-50	-3	-53	-2,6
Santa Perpètua de Mogoda	-21	72	-24	-67	-40	132	92	3,6
Sentmenat	49	-5	-3	-19	22	18	40	4,2
Terrassa	370	461	-197	-99	535	2.512	3.047	13,4
Ullastrell	-11	5	-6	-4	-16	11	-5	-2,3
Vacarisses	151	-47	-17	-9	78	14	92	12,3
Viladecavalls	31	6	-1	-22	14	4	18	2,3
Vallès Occidental	-	2.502	-840	-871	791	10.574	11.365	11,9

Font: elaboració pròpia a partir d'Idescat.

Juntament amb les diferències en la intensitat de les migracions, cal parar atenció en els seus components. Com s'apuntava al darrer informe [La població del Vallès Occidental](#), la majoria dels municipis de la comarca han crescut, en major o menor mesura, gràcies a les migracions identificant-se, alhora, diferents patrons en funció dels components de migració interna o externa. D'aquesta manera, trobem un primer grup de catorze municipis on el creixement migratori s'ha basat tant en les migracions internes com externes. Dins d'aquest, es distingeixen nou municipis on els fluxos amb l'estranger tenen un major pes en el saldo migratori positiu (en concret, Badia del Vallès, Barberà del Vallès, Castellar del Vallès, Castellbisbal, Montcada i Reixac, Polinyà, Rubí i les capitals de comarca, Sabadell i Terrassa) i cinc on els fluxos interns són determinants (Palau-solità i Plegamans, Sant Llorenç Savall, Sentmenat, Vacarisses, Viladecavalls). Un segon grup estaria format per vuit municipis que l'any 2023 van registrar un saldo amb l'exterior positiu i un saldo intern negatiu, entre els quals es troben Cerdanyola del Vallès, Gallifa, Matadepera, Rellinars, Ripollet, Sant Cugat del Vallès, Santa Perpètua de Mogoda i Ullastrell. En el cas dels municipis més petits l'arribada de població procedent de l'estranger no va compensar les sortides. Per últim, en el cas de Sant Quirze del Vallès, les migracions internes i externes van tenir un balanç negatiu.

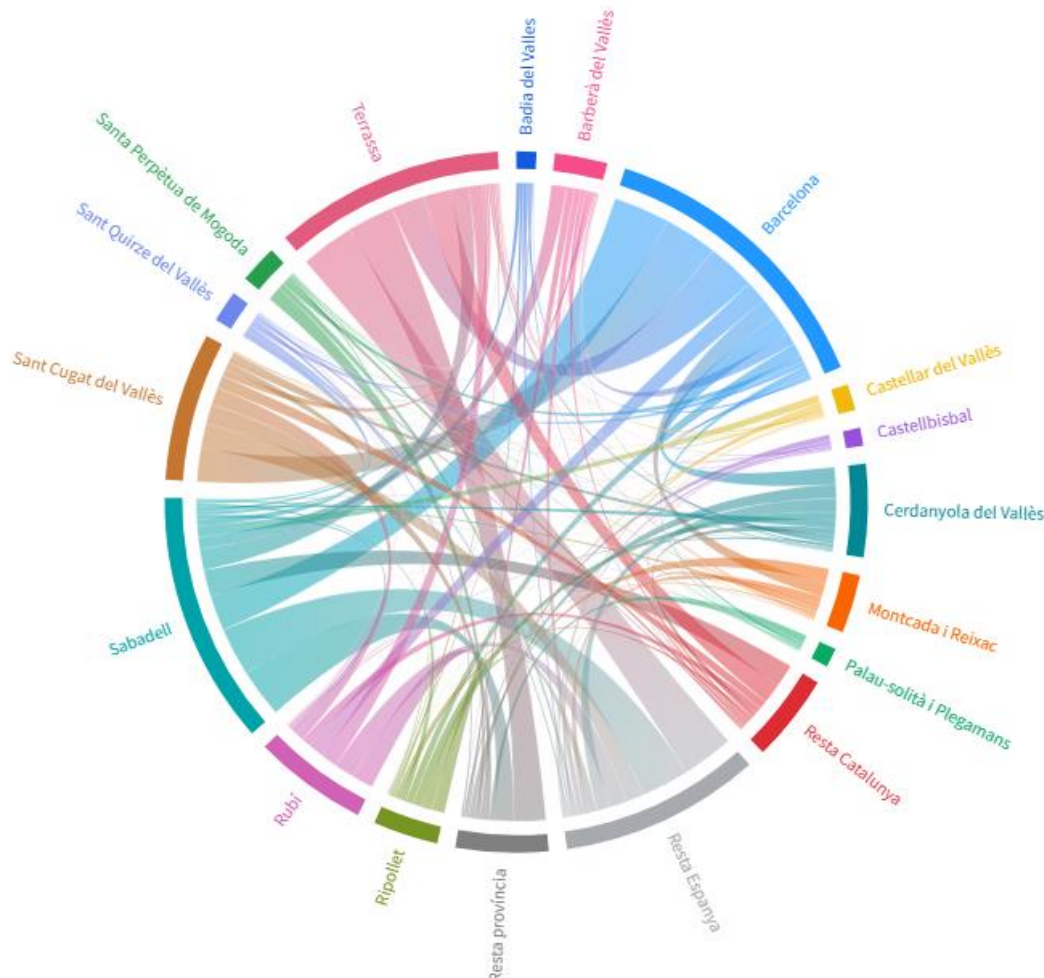
El detall dels saldos migratoris interns permet aprofundir en aquests patrons encara més. Per una banda, pràcticament tots els municipis van registrar l'any 2023 saldos migratoris negatius amb la resta de Catalunya i d'Espanya, de tal manera que les sortides de població des de la comarca cap a altres municipis catalans (principalment, de comarques veïnes) i de la resta d'Espanya no van ser compensades per les entrades, fet que es ve produint els darrers anys. Per altra banda, la majoria de municipis de la comarca van guanyar població en els seus intercanvis amb altres municipis barcelonins. Per contra, cinc municipis presenten saldos negatius, entre els quals es troben Cerdanyola del Vallès, Gallifa, Matadepera, Sentmenat i Vacarisses. Per últim, pel que fa a les migracions entre municipis de la comarca, dotze municipis guanyen població com a resultat d'aquests canvis residencials mentre que deu en perden, entre els quals sobresurten municipis grans com Sant Cugat del Vallès (-626), Ripollet (-238), Cerdanyola del Vallès (-138), Montcada i Reixac (-134) i Barberà del Vallès (-102).

En aquesta línia, una anàlisi de les microdades de l'[Estadística de migracions i canvis de residència](#) publicada per l'INE, permet identificar la procedència i destinació dels fluxos de migració interna dels municipis de la comarca, tal com mostra el Gràfic 4. Val a dir que aquestes dades només estan disponibles pels municipis amb més de 10.000 habitants i que, per afavorir la visualització de les dades, els moviments amb altres destinacions de fora de la comarca s'han inclòs dins de les categories "Barcelona", "Resta de la província", "Resta de Catalunya" i "Resta d'Espanya".

El primer element a destacar fa referència al protagonisme de la ciutat de Barcelona com a pols emissor de població cap a la comarca, especialment als municipis de la primera corona metropolitana com Sant Cugat del Vallès (on les entrades van representar el 43% de totes les entrades), Montcada i Reixac (34%), Cerdanyola del Vallès (25%), Barberà del Vallès (23%) i Ripollet (23%). En considerar el saldo entre entrades i sortides amb la ciutat de Barcelona, tots els municipis van registrar xifres positives l'any 2023, molt importants en els casos de Sabadell (+606), Sant Cugat del Vallès (+605), Terrassa (+442), Barberà del Vallès (+240), Rubí (+196) i Montcada i Reixac (+181).

En segon lloc, pel que fa a les migracions dins de la comarca, els municipis amb un major saldo positiu l'any 2023 van ser Sabadell (+395), Terrassa (+370). Aquest balanç s'explica, en el cas de Sabadell, per l'arribada de població provinent principalment de Cerdanyola del Vallès, Sant Cugat del Vallès, Barberà del Vallès, Ripollet i Rubí mentre que, en el de Terrassa, els principals orígens serien Sant Cugat del Vallès, Rubí, Sabadell i Sant Quirze del Vallès. Si ara posem el focus en els municipis amb saldos intracomarcals negatius com, per exemple, Sant Cugat del Vallès (-626) veiem que els canvis residencials van tenir com a destinació Rubí, Terrassa, Sabadell i Sant Quirze del Vallès. En el cas de Ripollet (-236), Cerdanyola del Vallès o Montcada i Reixac, els municipis veïns i les capitals de comarca se situen com a principals pols receptors.

Gràfic 4. Fluxos de migració interna entre municipis de la comarca. Vallès Occidental. 2023

Font: elaboració pròpia a partir de les microdades de l'Estadística de migracions i canvis de residència de l'INE.

Nota: Clicant sobre la imatge s'accedeix a la versió interactiva del gràfic.

Aquests resultats constaten la dinàmica de dispersió de les migracions intermunicipals al territori metropolità, les quals es defineixen pel fet que s'estan produint des del centre cap a la perifèria i des dels municipis més grans als de grandària petita mitjana, tot i que també les capitals de comarca se situen com a pols receptors dels fluxos intracomarcals. Aquestes tendències s'expliquen per motius conjunturals relacionats amb la generalització de la problemàtica de l'accés a l'habitatge, les noves demandes fruit de les transformacions en els mercats de treballs o els processos de transició familiar i formació de noves llars. Però, també, per motius de caire estructural vinculats amb l'ordenació del territori, l'urbanisme i les infraestructures de mobilitat.²

En aquest marc, Barcelona esdevé un dels principals orígens de les migracions que es generen des del nucli metropolità, sent la ciutat que registra l'expulsió de població més intensa i saldos negatius en els intercanvis de població amb els municipis de la comarca. En l'àmbit de la comarca, també s'identifiquen municipis que actuen com a nuclis de recepció de població (Sabadell, Terrassa o Rubí, entre d'altres) o d'expulsió (Sant Cugat del Vallès, Cerdanyola del Vallès o Ripolllet, entre d'altres) que tenen un nivell de relació intens amb els municipis del seu entorn, formant constel·lacions municipals. Per últim, los fluxos de població de municipis grans i mitjans cap als municipis més petits, tot i que són una tendència emergent, tenen un pes menor respecte del conjunt de la mobilitat residencial.

² Alarcón, X.; Ruiz, E. (Coords) (2024). *Les migracions residencials al territori metropolità de Barcelona*. Quaderns PDU metropolità 18. AMB.